

Pisatelj: Erich Kästner

Podatki o pisatelju: bil je nemški pisatelj in scenarist rodil se je 23.februarja v dresdenu 1899 umrl pa 29. februarja 1974

Erich Kästner je odraščal v dresdnu v neustadtu

oce je bil sedlarski mojster. Mama pa je bila služkinja in gospodinja. Svojo mamu je imel zelo rad to se pozna tudi v njegovih knjigah.

Najprej se je šolal za učitelja potem pa je šolanje tik pred koncem opustil.

Po koncu prve svetovne vojne je opravil maturo z odliko in zato prejel zlato štipendijo mesta Dresden.

študiral je zgodovino in filozofijo.

OBNOVA KNJIGE

emil tischbien živi s svojo mamu v majhnem mestu neustadtu očeta ni imel več saj mu je umrl.

nekega dne dobi emil povabilo v berlin od svoje tete marte pri kateri živi tudi njegova babica ki je prej živela pri njih toda po smrti njegovega očeta mama ni morala skrbeti za oba zato se je odselila k njegovi teti v berlin. preden gre emil na postajo mu mama izroci rože in ovojnico ki si jo emil da v srajčni žep v kateri je bilo 140 mark in mu dejala naj da 120 mark babici in, da naj ji rece naj nebo jezna ker ji zadnje case ni nic poslala naroci mu še naj na denar zelo skrbno pazi. Potem sta se s konjskim travajem odpeljala do postaje tam je srečal policaja Jaschke. emil se ga je zelo ustrašil saj je zadnjic s prijatelji na spomenik vojvode karla narisal brke in rdec nos in mimo je ravno prišel policaj jaschke seveda so takoj zbežali vendar je emil še vseeno imel slabo vest glede tega vendar policaj ni rekel nic emilu je samo zaželel srečno pot in vprašal mamu kako gre do posli vendar emila je bilo še vedno strah da bi ga aretiral vendar se ni nic zgodilo tik preden se je vlak odpeljal je mama emilu ponovila vse kar mu je prej povedala v hiši in emil je vneto prikimal na sreču je vlak speljal ker bi se tako lahko nadaljevalo v neskoncnost.

ko je prišel na vlak je bilo vse polno zato je vljudno vprašal ce je kješe kaj prosto neka gospa je rekla da so tako vljudni otroci danes redki in da ko je bila ona mlada da je vladal drugacen duh emil se zato ni prevec sekiral. potipal je svoj notranji žep v suknjicu in se preprical da je kuverta še tam nato mu je neki gospod v trdem klobuku ponudil cokolado emil je bil sprva sumicav nato pa je ponudbo sprejel. med pogovorom z njim je izvedel da je bilo gospodu ime grundeis potem je šel na stranišče in si ovojnico z denarjem z buciko pripel na suknjic kaj kmalu sta bila v vagonu sama in gospod grundeis je zaspal emil se je trudil da nebi zaspal vendar mu to ni uspelo in je zaspal sanjal je da ga lovi vlak na konjski pogon ker je narisal brke vojvodu karlu potem ga je vlak lovil po stolpnici navzor in emil je skoci dol s stolpnice s robcem vlak pa za njim koncno ga je rešila mama ki je zletela z mlinom na veter potem se je zbudil.

Ležal je na tleh vlaka. In ni si upal preveriti ali ima še denar vendar je zbral pogum in je preveril, ni cutil nobene koverte

našel je samo bucikok ki se mu je zapicila v prst. Bil je zelo potrtr izgubil je denar gospod v trdem klobu ga je ukradel.

vendar ni izgubil upanja šel je pogledat še v drugi oddelek in tam ga je zagledal gospod v trdem klobuku je ravno izstopal

na postaji emil je vzel svoj kovcek in rože ter šel za njim.

sledil mu je do tranvaja kjer mu je neki prijazni gospod dal denar za vožnjo potem je gospod v trdem klobuku izstopil emil pa za njim skril se je in ga opazoval ko je jedel v gostilni